

maa overstige et nærmere angivet ringere Antal km i Timen, dog ikke under 12 km.

§ 25, 1ste Stykke, er forandret saaledes, at det paalægges Førerne af Motorkøretøjer at bruge Signalthornet og at vige til venstre eller højre ikke blot, naar Køretøjet indhenter eller møder kørende og ridende, men ogsaa, naar det indhenter eller møder andre vejfarende; paa den anden Side er det i 3die Stykke paalagt ogsaa cyklende, som møder eller indhentes af et Motorkøretøj, at holde til højre, naar Signal gives.

Dernæst er der til § 25 føjet en Bestemmelse om, at alle med Høst forspændte Køretøjer, for saa vidt de ikke benyttes til Markarbejde, i Tidsrummet fra den 1. August til den 15. Maj under Kørsel paa Landeveje i Nattetimerne skal føre Lygter efter nærmere angivne Regler. En saadan Ordning, der ifølge Politivedtægtsbestemmelser alt er gældende i Vejle, Randers og Aarhus Amters Landdistrikter, maa, navnlig i Betragtning af den i de senere Aar stærkt tiltagende Udvikling af Motortrafikken, anses for egnet til i høj Grad at fremme Færdselssikkerheden paa Hovedvejene. Ikke mindst, naar henses til de mange Forskrifter, der er givet til Betyggelse mod Fører, hidrørende fra Motorfærdselen, og til det strenge Ansvar, under hvilket denne finder Sted, maa det sikkert erkendes ikke at være ubilligt, at der indenfor de i Forslaget angivne snævre Grænser foreskrives Lygtevang for Hestekøretøjer, en Ordning, der lige saa meget er i disses som i Motorkøretøjernes Interesse.

Til den paagældende Forskrift er knyttet en Bestemmelse om, at tilsvarende Regler ved Politivedtægt kan gives for København, Frederiksberg og Købstæderne, for saa vidt angaar saadanne Gader og Veje, hvis Kørebane ikke er forsynet med Lygter med højst 100 m's indbyrdes Afstand.

I Forslagets § 26 er samlet Bestemmelser, der nu findes i Lovens § 3, § 19, og § 26.

Justitsministeriet finder det paakrævet, at der træffes skærpede Forholdsregler til Værn mod den store Fare, de vejfarende er udsat for, naar en beruset Person fører Motorkøretøj. Man har derfor i § 32 optaget en Bestemmelse om, at den, der gør sig skyldig i det nævnte Forhold, straffes med Bøde paa mindst 100 Kr., jfr. iøvrigt Bemærkninger til Forslagets § 34.

I § 33 er indskudt dels en Bestemmelse,

hvorefter de i denne Paragraf givne særlige Ansvarsregler ogsaa kommer til Anvendelse paa Skade, forvoldt ved Brand, som hidrører fra et Motorkøretøjs Maskindele, dels en særlig Bestemmelse om Sammenstød mellem Motorkøretøjer. Paa saadanne Sammenstød er den i § 33, 1ste Stk., givne Ansvarsregel ikke ret vel egnet til at bringes til Anvendelse, hvorimod en Regel som den foreslaaede, der svarer til den i Sølovens § 220, 2det Stk., givne Forskrift vedrørende Sammenstød mellem Skibe, formentlig vil være paa sin Plads.

Forslagets § 34 indeholder af nyt i det væsentlige kun en Bestemmelse om, at Frakendelse ved Dom af Ret til at føre Motorkøretøj kan ske, naar Føreren har gjort sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel eller ført Motorkøretøj i beruset Tilstand, samt en Forskrift om, at enhver Fortabelse af Førerret straks skal bekendtgøres i Politietferretninger for saa vidt muligt at forebygge, at den paagældende andetsteds faar nyt Førerbevis udstedt.

Den Afgift til det offentlige, der svares af Motorkøretøjer, er i § 35 foreslaaet noget forhøjet, nemlig for saa vidt angaar Motorcykler samt Motorvogne paa over 6 H. K. I den sidstnævnte Henseende bemærkes, at det fortrinsvis er Luksuskørselen, der betjener sig af den større Motorkraft, medens Nyttøkørselen gennemgaaende nøjes med ringere Motorkraft. En Forhøjelse ogsaa af Afgiften af de svagere Vogne findes af denne Grund ikke at være paa sin Plads.

I Paragrafens 6te Stykke er Bestemmelsen om Afgiftsfrihed for Køretøjer, der benyttes i Statens Tjeneste, indskrænket til at gælde Køretøjer, der er indregistreret som tilhørende Statsinstitutioner.

Bestemmelserne i Paragrafens 10de og 11te Stykke tillægger Finansministeren Ret til at fastsætte, for hvilken Periode Afgiften erlægges, og til at bestemme, at den afgiftspligtige skal anmelde Flytning indenfor Jurisdiktionen, jfr. herved § 12, 2det Stykke.

Med Hensyn til Fordelingen af Afgiften bemærkes, at Forslaget bygger paa det alt i den nugældende Lov herskende Princip, at Afgiften skal tjene som Godtgørelse for det Slid paa Vejene, der skyldes Motortrafikken, og som Bidrag til Forbedring af Vejene. Forslaget gaar imidlertid ud paa at gennemføre dette Princip yderligere end i den nugældende Lov sket. Det er saaledes foreslaaet, at den Staten tilfaldende Andel nedsættes fra